

Caput V. De lectione sanctorum Scripturarum
Rozdział V. [O czytaniu pism świętych](#)

1. Prawdy, nie zaś wymowy w Pismach Świętych szukać należy. Wszelkie Pismo Święte powinno być czytane w takim duchu, w jakim pisane było. Raczej pożytku, jak dowcipu szukać w nim mamy. Równie chętnie nabożne i proste, jak górne i głębokie księgi czytać powinniśmy. Niech cię w nich nie obchodzi powaga pisarza, nie badaj, czy wiele, czy mało sztuki pisania posiadał, lecz miłość czystej prawdy niech cię do czytania przynęca. Nie pytaj, kto by to powiadał, lecz zważaj na to, co powiedziano.

2. Ludzie przemijają, lecz prawda Pańska trwa wiecznie. Bez względu na osoby, rozmaitymi drogami Bóg do nas przemawia. W czytaniu Pism Świętych często nam zawadza ciekawość nasza, gdy chcemy zrozumieć i roztrząsać to, co w prostocie ducha przyjąć należy. Jeśli je chcesz z pożytkiem czytać, czytaj z pokorą, z prostotą i z wiarą, a nigdy nie szukaj umiejętności dla próżnej chwały. Pytaj chętnie i milcząc przysłuchuj się słowom ludzi świętych. *Nie waż lekce przypowieści starców mądrych* (1), nie bez przyczyny bowiem są powiadane.

Przypisy: (1) Ekl. VIII, 9.